

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/169

z dnia 5 lutego 2016 r.

zmieniająca decyzję 2010/221/UE w odniesieniu do krajowych środków zapobiegających wprowadzaniu niektórych chorób zwierząt wodnych na terytorium Irlandii, Finlandii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa

(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 605)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 43 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2010/221/UE ⁽²⁾ umożliwia niektórym państwom członkowskim stosowanie ograniczeń wprowadzania do obrotu oraz przywozu w odniesieniu do przesyłek zwierząt wodnych, aby zapobiec wprowadzeniu pewnych chorób na ich terytorium, pod warunkiem że państwa te wykazały, iż ich terytorium lub pewne wydzielone obszary ich terytorium są wolne od takich chorób, albo że państwa te ustanowiły program zwalczania lub nadzoru w celu uwolnienia się od tych chorób. Państwa członkowskie, które zatwierdziły program zwalczania co najmniej jednej z tych chorób, mogą zgodnie z art. 3 ust. 2 tej decyzji stosować ograniczenia wprowadzania do obrotu i przywozu w odniesieniu do tych chorób tylko do dnia 31 grudnia 2015 r.
- (2) Decyzja 2010/221/UE stanowi, że państwa członkowskie i ich części wymienione w załączniku I do tej decyzji należy uznać za wolne od chorób wymienionych w tym załączniku. Ponadto wspomnianą decyzją zatwierdzono programy zwalczania przyjęte przez niektóre państwa członkowskie w odniesieniu do obszarów i chorób wymienionych w załączniku II do tej decyzji. Decyzją tą zatwierdzono również programy nadzoru dotyczące herpeswirusa 1 μ var u ostryg (OsHV-1 μ Var) przyjęte przez niektóre państwa członkowskie w odniesieniu do obszarów określonych w załączniku III do tej samej decyzji.
- (3) Zgodnie z art. 43 dyrektywy 2006/88/WE Finlandia złożyła do Komisji wnioski o zatwierdzenie ograniczeń wprowadzania do obrotu i przywozu przesyłek zwierząt wodnych, które to ograniczenia mają zapobiec wprowadzeniu alfawirusa ryb łososiowatych (ang. *salmonid alphavirus*, SAV) na kontynentalne części terytorium tego państwa. W uzasadnieniu wniosku Finlandia wskazuje przede wszystkim na to, że SAV może powodować u podatnych gatunków poważne choroby ryb, takie jak choroba trzustki (ang. *pancreas disease*, PD) i śpiączka ryb łososiowatych (ang. *sleeping disease*, SD). Choroby te łatwo się przenoszą i, jak się okazuje, powodują znaczne straty, w szczególności w gospodarstwach, w których utrzymuje się łososia atlantyckiego (*Salmo salar*), ale istotnie ucierpieć mogą także populacje pstrąga tęczowego (*Onchorhynchus mykiss*) i pstrąga potokowego (*Salmo trutta*). W Finlandii produkuje się rocznie znaczne ilości ryb tych gatunków, utrzymywanych zarówno do celów spożywczych, jak i w celu zarybienia. Gatunki te muszą być chronione przed wprowadzeniem SAV.
- (4) Zakażenie SAV zostało zdefiniowane w Kodeksie zdrowia zwierząt wodnych (k.z.z.w.) Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) jako zakażenie jakimkolwiek podtypem SAV z rodzaju alfawirusów należących do rodziny togawirusów. Takie zakażenia od 2014 r. podlegają zgłoszeniu do OIE, a metody diagnostyczne służące do wykrywania i identyfikacji patogenu zostały określone w Podręczniku OIE na temat badań diagnostycznych dotyczących zwierząt wodnych („podręcznik diagnostyki zwierząt wodnych”). W k.z.z.w. zawarto także konkretne zalecenia dotyczące osiągnięcia i utrzymania statusu państwa wolnego od choroby w odniesieniu do SAV, a także dotyczące przywozu i tranzytu zwierząt wodnych i produktów z nich pochodzących z państwa, które nie zostało uznane za wolne od zakażeń SAV.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/221/UE z dnia 15 kwietnia 2010 r. zatwierdzająca krajowe środki w zakresie ograniczania wpływu niektórych chorób zwierząt akwakultury i dzikich zwierząt wodnych zgodnie z art. 43 dyrektywy Rady 2006/88/WE (Dz.U. L 98 z 20.4.2010, s. 7).

- (5) Aby udokumentować, które kontynentalne części Finlandii są wolne od SAV, państwo to przekazało opis systemu kontroli i obowiązkowego zgłaszania chorób zwierząt wodnych, a także opis funkcjonujących systemów nadzoru. Informacje te potwierdzają, że od 2010 r., od kiedy to SAV podlega zgłoszeniu zgodnie z fińskim prawem, choroba ta podlega nadzorowi biernemu, a w latach 2013–2014 – nadzorowi czynnemu, w obu przypadkach przy użyciu metod diagnostycznych zgodnych z podręcznikiem OIE do diagnostyki zwierząt wodnych. Jest to przyczynek do uznania kontynentalnych części Finlandii za wolne od SAV.
- (6) Finlandia przekazała także informacje na temat sytuacji epidemiologicznej dotyczącej SAV w zlewniach rzek, które kraj ten dzieli z Norwegią, Szwecją i Rosją, oraz o środkach bezpieczeństwa biologicznego wprowadzonych w celu zapobiegania ewentualnemu przeniesieniu SAV z obszarów przybrzeżnych na kontynentalne obszary Finlandii. Z informacji tych wynika, że wprowadzone środki są zgodne z zaleceniami OIE, co także przemawia za tym, iż kontynentalne części Finlandii można uznać za wolne od SAV.
- (7) Biorąc pod uwagę fakt, że OIE uznała SAV za poważną chorobę zakaźną dotyczącą niektóre gatunki ryb łososiowatych, a także uwzględniając informacje przekazane przez Finlandię na temat aktualnego statusu zdrowotnego w odniesieniu do SAV oraz możliwe gospodarcze i ekologiczne skutki wprowadzenia SAV na kontynentalne części Finlandii, uzasadnione jest zatwierdzenie stosowania pewnych ograniczeń wprowadzania do obrotu i przywozu zgodnie z art. 43 dyrektywy 2006/88/WE w celu zapobieżenia takiemu wprowadzeniu SAV. W związku z powyższym należy wpisać alfawirusa ryb łososiowatych (SAV) do załącznika I do decyzji 2010/221/UE w odniesieniu do kontynentalnych części terytorium Finlandii.
- (8) W załączniku I do decyzji 2010/221/UE wpisano terytorium Wielkiej Brytanii w Zjednoczonym Królestwie jako wolne od OsHV-1 μ Var, z wyjątkiem zatoki Whitstable w Kent, ujścia rzeki Blackwater i rzeki Crouch w Essex oraz zatoki Poole w Dorset.
- (9) Zjednoczone Królestwo powiadomiło Komisję, że niedawno wykryto OsHV-1 μ Var w rzece Roach w Essex oraz w obszarze poza zatoką Whitstable na północnym wybrzeżu Kent. Ponadto w wyniku oceny epidemiologicznej przeprowadzonej po wykryciu OsHV-1 μ Var w rzece Roach rozszerzono enklawę niebędącą wolną od choroby w Essex, włączając do niej istniejącą enklawę niebędącą wolną od choroby w Blackwater i rzece Colne. Zjednoczone Królestwo zgłosiło ponadto wykrycie OsHV-1 μ Var w rzece Teign w Devon. Nie należy więc w dalszym ciągu uznawać tych obszarów za wolne od tej choroby. Należy odpowiednio zmienić zasięg geograficzny terytorium Zjednoczonego Królestwa uznawanego za wolne od OsHV-1 μ Var.
- (10) W załączniku II do decyzji 2010/221/UE wymienia się część kontynentalną terytorium Szwecji jako terytorium posiadające zatwierdzony program zwalczania w odniesieniu do bakteryjnej choroby nerek (BKD). Podobnie w załączniku tym wymienia się części przybrzeżne terytorium Szwecji jako terytoria posiadające zatwierdzony program zwalczania w odniesieniu do zakaźnej martwicy trzustki (IPN).
- (11) Szwecja zgłosiła Komisji, że w ciągu ostatnich trzech lat na nadzorowanych obszarach objętych zatwierdzonym programem zwalczania chorób pięć gospodarstw uzyskało wynik dodatni w odniesieniu do BKD. Gospodarstwa te są obecnie objęte środkami kontroli i zwalczania w celu osiągnięcia statusu wolnego od choroby. Aby monitorować sytuację w tych gospodarstwach oraz móc dokonać ogólnej oceny całego programu dotyczącego BKD, Szwecja wniosła o przedłużenie okresu stosowania ograniczeń wprowadzania do obrotu i przywozu w odniesieniu do tej choroby, określonych w decyzji 2010/221/UE. W świetle wyników programu takie przedłużenie jest właściwe.
- (12) W odniesieniu do IPN zarówno Finlandia, jak i Szwecja uprzednio zwróciły się do Komisji o ocenę dalszego podejścia oraz zakresu programów nadzoru i zwalczania tej choroby. Definicja IPN obejmuje obecnie wszystkie genogrupy wirusa IPN. Według obecnego stanu wiedzy tylko szczepy wirusa IPN z genogrupy 5 wywołują upadkowość i kliniczne objawy choroby u ryb łososiowatych utrzymywanych w warunkach fermowych w Europie. Nie należy zatem obejmować tymi programami zwalczania innych genogrup. Decyzję w tej kwestii można jednak podjąć jedynie na podstawie kompleksowej oceny naukowej. Dotychczas nie przeprowadzono takiej oceny. Dopóki nie zostanie ona ukończona, należy przedłużyć obecny szwedzki program zwalczania IPN, a co za tym idzie, przedłużyć możliwość stosowania określonych w decyzji 2010/221/UE ograniczeń wprowadzania do obrotu i przywozu w odniesieniu do tej choroby.
- (13) Oceny dotyczące przenośnych chorób zwierząt, które to choroby mogą podlegać środkom krajowym, zostaną przeprowadzone przez Komisję w ramach przewidzianych nowych przepisów Unii dotyczących zdrowia zwierząt. W tym kontekście należy przedłużyć określony w art. 3 ust. 2 decyzji 2010/221/UE termin, w którym dozwolone jest stosowanie pewnych środków krajowych, do chwili zakończenia tych ocen oraz wejścia w życie nowych przepisów Unii dotyczących zdrowia zwierząt, co ma nastąpić w 2021 r.

- (14) W załączniku III do decyzji 2010/221/UE wymieniono siedem enklaw na terytorium Irlandii posiadających zatwierdzony program nadzoru w odniesieniu do OsHV-1 μ Var. Irlandia niedawno powiadomiła Komisję, że wirus OsHV-1 μ Var został wykryty w zatoce Gweebara (enklawa 2) i w zatoce Kenmare (enklawa 7). W związku z tym należy skreślić te enklawy z wykazu obszarów zamieszczonego w załączniku III.
- (15) Irlandia złożyła także oświadczenie o statusie obszaru wolnego od choroby wywołanej przez OsHV-1 μ Var w odniesieniu do pozostałych pięciu enklaw wymienionych w załączniku III do decyzji 2010/221/UE oraz w odniesieniu do nowej enklawy A: Tralee Bay Hatchery. Oświadczenie to spełnia wymagania dotyczące oświadczenia o statusie obszaru wolnego od choroby ustanowione w dyrektywie 2006/88/WE. W związku z tym następujące enklawy na terytorium Irlandii: enklawa 1: zatoka Sheephaven, enklawa 3: zatoki Killala, Broadhaven i Blacksod, enklawa 4: zatoka Streamstown, enklawa 5: zatoki Bertraghboy i Galway, enklawa 6: zatoka Poulnashaary i enklawa A: Tralee Bay Hatchery należy uznać za wolne od OsHV-1 μ Var i w związku z tym wpisać do załącznika I do decyzji 2010/221/UE.
- (16) Ze względu na to, że w swoim oświadczeniu Irlandia wykazała, iż wszystkie pięć pozostałych enklaw wymienionych w załączniku III do decyzji 2010/221/UE jest wolnych od choroby, program nadzoru dotyczący OsHV-1 μ Var mający na celu wykazanie statusu obszaru wolnego od choroby, jak wskazano w tym załączniku, nie będzie już miał zastosowania do wymienionych irlandzkich enklaw. Należy zatem skreślić wpis dotyczący Irlandii w załączniku III.
- (17) Artykuł 3 ust. 2 decyzji 2010/221/UE ogranicza dozwolony okres stosowania niektórych środków krajowych zgodnie z art. 43 dyrektywy 2006/88/WE do dnia 31 grudnia 2015 r. Aby uniknąć zakłóceń w stosowaniu tych środków, proponowane zmiany powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 3 ust. 2 decyzji 2010/221/UE datę „31 grudnia 2015 r.” zastępuje się datą „1 lipca 2021 r.”.

Artykuł 2

Załączniki I i III do decyzji 2010/221/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lutego 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W decyzji 2010/221/UE wprowadza się następujące zmiany:

1. Załącznik I do decyzji 2010/221/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Państwa członkowskie i obszary uznawane za wolne od chorób wymienionych w tabeli i zatwierdzone do podjęcia środków krajowych w celu zapobiegania wprowadzeniu tych chorób zgodnie z art. 43 ust. 2 dyrektywy 2006/88/WE

Choroba	Państwo członkowskie	Kod	Zasięg geograficzny obszaru zgodnie z zatwierdzonymi środkami krajowymi
Wiosenna wiremia karpia (SVC)	Dania	DK	Całe terytorium
	Irlandia	IE	Całe terytorium
	Węgry	HU	Całe terytorium
	Finlandia	FI	Całe terytorium
	Szwecja	SE	Całe terytorium
	Zjednoczone Królestwo	UK	Całe terytorium Zjednoczonego Królestwa Terytoria Guernsey, Jersey i Wyspy Man
Bakteryjna choroba nerek (BKD)	Irlandia	IE	Całe terytorium
	Zjednoczone Królestwo	UK	Terytorium Irlandii Północnej Terytoria Guernsey, Jersey i Wyspy Man
Zakaźna martwica trzustki (IPN)	Finlandia	FI	Części kontynentalne terytorium
	Szwecja	SE	Części kontynentalne terytorium
	Zjednoczone Królestwo	UK	Terytorium Wyspy Man
Zakażenie wywołane przez <i>Gyrodactylus salaris</i> (GS)	Irlandia	IE	Całe terytorium
	Finlandia	FI	Obszary zlewni rzek Tenojoki i Näätäjäjoki; obszary zlewni rzek Paatsjoki, Tuulomajoki i Uutuanjoki uznawane są za strefy buforowe
	Zjednoczone Królestwo	UK	Całe terytorium Zjednoczonego Królestwa Terytoria Guernsey, Jersey i Wyspy Man

